

ude ved grænsen af den danske stats selvstændighed.«

Det må betyde, at hr. Keld Albrechtsen har en helt anden statsretlig indsigt end disse eksperter.

Endelig vil jeg bare sige til hr. Kristian Thulesen Dahl: Jeg har naturligvis ingen som helst synske evner, så jeg kan ikke konstatere, hvordan og hvorledes midlerne måtte blive fordelt mellem tilhængere og modstandere i en fremtidig situation.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Jacob Buksti citerer formuleringen »ikke helt ude ved grænsen«. Ja, det er jo et vanskeligt spørgsmål at afgøre på forhånd, især, vil jeg sige til hr. Jacob Buksti, når den sociale harmonisering kommer.

Jeg går ud fra, at de udtalelser, hr. Jacob Buksti citerer, er på det nuværende traktatgrundlag, men det bliver jo lavet om på regeringskonferencen. Så jeg er ikke så sikker på, den holder den med grundloven, som hr. Jacob Buksti er ude med dér.

Så vil jeg godt sige med hensyn til det kommissorium, som hr. Jacob Buksti nævnte, for Rådet for Europæisk Politik, at det er et udmærket kommissorium, ingen tvivl om det, det bliver en god redegørelse, og den bliver nyttig. Men er hr. Jacob Buksti ikke enig i, at den dækker jo ikke helt præcist det behov, vi har for en sammenstilling af fordele og ulemper i en sammenfattet redegørelse netop om det spørgsmål, som vi har fremsat beslutningsforslag om her?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu kan jeg jo godt forstå, det bliver svært, når det er sådan, at hr. Keld Albrechtsen som statsretskyndig nu skal forholde sig til, ikke hvordan verden ser ud, men hvordan hr. Keld Albrechtsen tror den bliver. Der er jo virkelig mulighed for alle mulige statsretlige udredninger, hvis det er sådan, at vi også skal have nogle om, hvordan vi tror det bliver.

Det, som de her udtalelser fra professor Hjalte Rasmussen og professor Jens Peter Christensen går på, er, hvad konsekvenserne i forhold til grundloven er, hvis Danmark skal tilslutte sig den fælles valuta, og det er, så vidt jeg har forstået, det, det handler om. Begge disse kyndige folk siger, at det vil være spild af penge. Det, som Hjalte Rasmussen siger, er, at

det, som Højesteret tilkendegav, var, at man sandsynligvis kan rejse sagen. Men det, som begge disse folk siger, er, at der er al mulig sandsynlighed for, at man ikke kan vinde den, fordi man netop ikke er dér, hvor hr. Keld Albrechtsen antyder at vi er eller vil komme.

Endelig at det her kommissorium fra Rådet for Europæisk Politik ikke dækker det, der ligger i det her forslag. Jeg må tilstå, at det har jeg svært ved at se. Jeg har svært ved at se, at den udredning, der lægges op til her, ikke vil komme til at berøre fordele og ulemper, endda fordele og ulemper stillet op af folk, som måtte have forskellige synspunkter på sagen. Så det er jeg faktisk helt tryg ved.

Jens Rohde (V):

Vi behandlede jo det her emne for blot et halvt år siden, og det overrasker nok ikke nogen, heller ikke hr. Keld Albrechtsen, når jeg siger, at vi i Venstre ikke har ændret holdning.

I Venstre støtter vi naturligvis en alsidig og fair Europadebat, og helst skal så mange som muligt også deltage i debatten. Men at man nu beder om nye ekspertudredninger om fordele og ulemper ved euroen, det er altså at skyde et pænt stykke over målet.

I Venstre glæder vi os meget til at se den rapport fra DUPI, som Folketinget jo har fået bestilt på foranledning af Venstre, og jeg er sikkert på, det bliver et sagligt og godt stykke arbejde, som vi her vil se resultatet af. Der foreligger jo så væsentlige bidrag fra eksperter i både Danmark og udlandet om det her emne og nu altså også arbejdet fra Rådet for Europæisk Politik.

Det er selvfølgelig klart, at alle har deres udgangspunkt. Men det er jo netop det, som sammen med den øvrige folkelige debat danner et ganske godt grundlag for information og holdningsdannelse om EU, og beslutningen om deltagelse i euroen er jo i bund og grund en politisk beslutning.

Så vil jeg sige som sidst, at uvildige rapporter lavet af modstandere og tilhængere af EU jo i virkeligheden i sig selv er lidt af en selvmodsigelse, og man kan ikke lade være med at spørge, hvordan disse gode mennesker overhovedet skulle kunne blive enige om parametre for, hvad der er godt og dårligt. Synes man f.eks., at en fastkurspolitik er en god eller en dårlig ting? Ja, det kunne blive en køn udredning.

Men problemet ligger jo nok også et helt andet sted, nemlig i det, der hedder argument-resistens. Nu påstår modstanderne jo igen og